

انگاره بسیجی
شهید عالی‌ترین
نماد شوق اصیل
ایرانی برای اتصال
سیاسی به مطلق
است.

به مدد فلسفه حیات و مرگ بسیجی شهید، جمهوری اسلامی تاریخ ایران را معنادار می‌کند، نه تاریخ ایران جمهوری اسلامی را. در واقع، انگاره بسیجی شهید، پس از استعلاء به سوی محتوای تاریخی ایران، یعنی پس از آنکه فحوای تاریخ ایران را آشکار ساخت، از آن موضع، فلسفه دولت جمهوری اسلامی یا هویت آن را هم می‌سازد؛ یعنی ممکن می‌سازد که چیستی نظام و فلسفه تأسیس آن با اتکا بر یک محتوای تاریخی واحد برای ایران، شوق اتصال به ایده مطلق یا به تعبیر عرفانی امام خمینی (ره) «بهار وصل» تبیین شود. به سخن دیگر، هرچند به لحاظ زمانی، جنگ تحمیلی پس از تأسیس نظام جمهوری اسلامی رخ داد، اما آرمانگرایی مردمی مندرج در تجربه جنگ تحمیلی، در درون خود، حاوی فلسفه تأسیس نظام است؛ یعنی در این فلسفه، دلیل تأسیس نظام جمهوری اسلامی و معنی آن و اهداف آن هم نهفته است. به قول توکویل در کتاب مشهور دموکراسی در آمریکا، دولت‌ها هیچ‌گاه از گهواره خودشان فاصله زیادی نمی‌گیرند و در هر تحول بزرگی به ایده‌های بنیادگذارشان رجوع می‌کنند و بدان حساس و متفطن می‌شوند؛ پس ایده بنیادگذار ایده یا روایتی مداوم و مستمر و دارای زندگی، و به همین دلیل دارای قدرت تعیین‌کنندگی و مشروط‌سازی امور به خود است. تفکر بسیجی، نه به عنوان یک نیروی آشکار شکل‌دهنده، بلکه به منزله یک

